

dag har et ritual for homoseksuelle, så vi i hvert fald kan få en fornemmelse af, at der er et pres.

Jeg hører hr. Kamal Qureshi bruge ordet frihed. Jeg tror ikke, at muslimerne vil betragte det her som frihed. Jeg tror faktisk, at de vil betragte det som tvang, at vi vil gennemtvange det. Det, at der skal være mulighed for et ritual, kan godt blive opfattet som tvang af en muslimsk kirke, der jo i den grad ofte, sådan som det ser ud udefra, udøver et tyranni, hvor kvinder og mænd skal skilles ad. Der er jo meget faste interne regler, og så kommer vi og siger, at der skal være mulighed for noget, som de muslimske menigheder mig bekendt er imod.

Det er en svaghed i diskussionen, at jeg ikke fik de første svar, for så havde det været lettere at diskutere videre.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg tror, vi siger tak til hr. Kamal Qureshi nu. Den næste, der har korte bemærkninger til ordføreren, er fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil bare lige understrege, at der står i forslaget, at der skal åbnes mulighed for det. Der står ikke noget som helst om, at man skal anvende muligheden. Det lyder lidt, som om der er en misforståelse i den debat, der kører mellem fru Birthe Rønn Hornbech og hr. Kamal Qureshi. I forslaget står der, at der skal være mulighed for det. Der står intet om, at man pålægger hverken den ene eller den anden trosretning at skulle gennemføre vielsesritualer for homoseksuelle.

Jeg har blot en kommentar: Når fru Birthe Rønn Hornbech siger, at staten med det her forslag vil blande sig i indre anliggender på samme måde, som hvis staten blandede sig i, hvorvidt der skulle være kvindelige præster, er det så ikke også sådan, at staten blander sig blot med modsat fortegn, ved at der ikke åbnes mulighed for i folkekirken eksempelvis at gennemføre et vielsesritual for homoseksuelle? Det er vel blot et spørgsmål om, hvorvidt man blander sig på den ene måde, eller om man som her trækker lovgivningen helt væk?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skelner mellem folkekirken og de andre trosamfund, for når det drejer sig om folkekirken, er folkekirken jo undergivet visse mere firkante-

de regler end andre kirker, fordi det er en folkekirke, og fordi Folketinget lovgiver om rammerne for folkekirken.

Jeg tror, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil gør sig skyld i det snæversyn, som mange danskere gør. Det, vi forstår ved frihed og tvang i Danmark med vores demokratiske tradition og med vores grundtvigske frihedstraditioner, er meget anderledes end f.eks. netop muslimer, hvor vi jo ser, hvordan frihedssynspunkterne og mangel på samme støder sammen dag efter dag.

Jeg tror faktisk, og jeg vil se det bevist, at jeg ikke har ret, at mange muslimer ville føle det krænkende at være medlem af en kirke, hvor der var mulighed for at vie bøsser og lesbiske.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg tror såmænd også, at Indre Missions frihedssyn tangerer at være anderledes end mit. Men det synes jeg sådan set er den her diskussion irrelevant.

Jeg mener, at staten er lovgivende, og at man som lovgiver skal tage stilling ud fra, hvad ens holdning er, og ikke ud fra, hvad de forskellige kirkelige retninger mener. I den sammenhæng mener jeg, at vi skal trække så meget lovgivning tilbage som muligt.

Derfor skal jeg gentage mit spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech: Er det ikke sådan, at staten blander sig i kirkens indre anliggender – altså folkekirken indre anliggender – når staten lovgiver imod, at der kan foretages homoseksuelle vielser i den danske folkekirke? Det var det enkle spørgsmål, jeg stillede.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Normalt ville fru Rosenkrantz-Theil og jeg have det samme syn på, hvad valgfrihed er. Jeg mener bare, at det er snæversynet at se bort fra, at netop en religion som islam med al dens tvang og tyranni har en anden opfattelse af, hvad frihed er, og derfor duer det heller ikke med en sammenligning med Indre Mission, for der er netop lovgivet om den folkekirkelige ordening, og der er lovgivet positivt om særlige frihedsrettigheder for valgmenigheder inden for den danske folkekirke. Der er netop en særlig positiv frihedslovgivning, hvor vi har sørget for friheden, således at man kan danne valgmenigheder, må jeg sige til fru Rosenkrantz-Theil.